

Regionų balsas skamba pasaulyje: istorinis suvažiavimas nubrėžė naują bendradarbiavimo kryptį

Birželio 4-6 dienomis Vilniuje įvyko precedento neturintis renginys - pirmasis Lietuvos savivaldybių garbės ambasadorių suvažiavimas. Užsienyje gyvenantys lietuviai, diasporos organizacijos, valstybės ir savivaldos institucijos dalijosi iniciatyvomis ir patirtimi, išsakė savo lūkesčius ir aiškinosi, kokia yra garbės ambasadorių misija bei kaip juos įgalinti ir plėsti tinklą.

Ana Vengrovskaja | Pasauliolietuvis.lt

Suvažiavimo poreikis ir nauja tikslinė grupė

Vienos iš suvažiavimo iniciatorių, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) valdybos narės Jūratės Caspersen teigimu, nors apie poreikį stiprinti regionų ir diasporos ryšį Lietuvos Respublikos Seimo ir Pasaulio lietuvių bendruomenės komisijoje pradėta diskutuoti jau prieš dešimtmetį, tačiau tada pačios diasporos dėmesys labiausiai kryo į didmiesčius. Siekiant pakeisti šią tendenciją ir iki tol buvusį fragmentišką bendradarbiavimą, prieš trejus metus pradėti organizuoti forumai, sujungiantys išvykusius tautiečius ir savivaldybių atstovus.

Vilniuje rengiant pirmąjį tokio pobūdžio suvažiavimą buvo keliambi ambicingi tikslai: stiprinti Lietuvos savivaldybių tarptautinius ryšius, skatinti diasporos įsitraukimą į regionų augimą ir plėtoti garbės ambasadorių tinklą. Pasak J. Caspersen, labai svarbu buvo išsiaiškinti garbės ambasadorių misiją ir veiklos apimtį bei aptarti pačių savivaldybių lūkesčius.

PLB valdybos narė džiaugiasi, kad suvažiavimas leido į aktyvų valstybės gyvenimą įtraukti visiškai naują tikslinę grupę – savivaldybių garbės ambasadorius.

„Mes įtraukėme į aktyvų gyvenimą visai naują tikslinę grupę, todėl galime sakyti, kad plėtra įvyko. Tačiau ar ji bus veiksminga, dabar priklausys nuo mūsų pačių. Išgirdome visas tris puses, o sėkmė priklausys nuo to, kokias išvadas padarysime: ar tiesiog viską taip ir paliksime, ar imsime konkrečių veiksmų“, – sako Šveicarijos lietuvė.

PLB valdyba Lietuvos savivaldybių garbės ambasadorių suvažiavime, ketvirta iš kairės – Jūratė Caspersen | Anos Vengrovskajos nuotr.

Jos nuomone, sėkminga plėtra ateityje tiesiogiai priklausys nuo to, kaip trys pagrindinės suinteresuotosios organizacijos (PLB, Lietuvos savivaldybių asociacija ir Užsienio reikalų ministerija) atliks savo „namų darbus“. Savivaldybėms ji linki aktyviau ieškoti savo žmonių užsienyje ir parodyti, kad jie yra laukiami, pavyzdžiui, apdovanojant svetur dirbančius mokytojus ar kviečiant menininkus.

Planai tęsti efektyvų bendradarbiavimą

PLB valdybos narys, Bendradarbiavimo su regionais ir grįžimo komisijos pirmininkas, Joniškio rajono garbės ambasadorius Latvijoje R. Žalnierius pastebi, kad nemaža dalis garbės ambasadorių į veiklą įsitraukia ne per bendruomenes, o individualiai, todėl šis renginys tapo svarbiu atradimu visoms jį organizavusioms institucijoms.

Jo vadovaujama komisija planuoja jau netrukus pakviesti garbės ambasadorius jungtis į skaitmeninį tinklą, kur jie galėtų keistis idėjomis ir tęsti bendradarbiavimą.

„Pirmiausia sukviesime visus bendrauti bei diskutuoti. Planuojame sukurti grupę ir lauksime garbės ambasadorių idėjų bei išvalgų, kaip šį bendradarbiavimą padaryti dar efektyvesnį“, – teigia R. Žalnierius.

R. Žalnierius | Seimo kanceliarijos / Ūlos Liškevičiūtės nuotr.

Kiekvienas iš jo vadovaujamos komisijos narių, kurių iš viso yra 10, toliau kuruos po 5–6 miestus, padėdami savivaldybėms surasti trūkstamus ambasadorius ir stiprinti regioninį bendradarbiavimą. R. Žalnierius daro išvadą, kad suvažiavimas parodė didžiulį savivaldybių norą bendrauti, o kai kurios iš jų jau po šio renginio apsisprendė oficialiai steigti garbės ambasadorių instituciją.

Savivaldybės tikisidalijimosi patirtimi ir informacija

Audrius Klišonis, Lietuvos savivaldybių asociacijos prezidentas, pabrėžia, kad garbės ambasadorių institucija yra asociacijos prioritetas, nes ji remiasi nuoširdžiu ryšiu su gimtąja „gentimi“, o pats garbės statusas yra neperkamas ir kyla iš asmens autoriteto bei veiklos.

A. Klišonis akcentuoja, kad garbės ambasadoriai veikia kaip „garvežiai“, kurie savo asmeniniais ryšiais padeda regionams atverti duris į tarptautines rinkas, taip stiprindami krašto ekonominę situaciją ir savivertę. Visgi, anot pašnekovo, savivaldybėms kuriama vertė nebūtinai turi būti investicijų pritraukimas – tai pirmiausia neįkainojama praktinė patirtis ir informacija (*know-how*), kuri šiuolaikiniame pasaulyje yra net svarbesnė už pinigus.

Pirmasis Lietuvos savivaldybių garbės ambasadorių suvažiavimas | Seimo kanceliarijos / Ūlos Liškevičiūtės nuotr.

Jis teigia, kad mažesnės regioninės savivaldybės privalo išlikti „alkanos ir bėgti į priekį“, nes jos nuolat konkuruoja su didžiais miestais, kurių gyventojų skaičius dėl turimų aukštųjų mokyklų auga savaime.

K. Budrys: ryšio stiprinimas negali būti tik institucinis

Suvažiavimas prasidėjo susipažinimo vakaru bei kultūrine programa Arkangelo konferencijų ir meno centre Vilniuje. Pagrindinė, intensyviausia suvažiavimo diena buvo birželio 5-oji – istorinėje Kovo 11-osios salėje Seime susirinkę išeivijos atstovai, merai, diplomatai bei politikai diskutavo, kaip sustiprinti konkretų ryšį tarp Lietuvos miestų ir svetur gyvenančios diasporos, paverčiant šį bendradarbiavimą realiu postūmiu regionams.

Suvažiavimo pradžioje Seimo vicepirmininkė Viktorija Čmilytė-Nielsen pabrėžė, kad gyvename neapibrėžtais laikais, kai gyvas kontaktas tampa esmine vertybe. Pasak jos, garbės ambasadorių vaidmuo yra nepakeičiamas.

Seimo vicepirmininkė Viktorija Čmilytė-Nielsen | Seimo kanceliarijos / Ūlos Liškevičiūtės nuotr.

„Garbės ambasadoriai būtent ir atlieka tą vaidmenį, kurio niekas kitas negalėtų atlikti – garbingai reprezentuoja ne tik Lietuvą, bet ir savo kraštą, savo miestą, pristato jį gyvendami svetur, paragina domėtis labiau Lietuva ir suprasti, suvokti, kokia nuostabi yra mūsų šalis, ir tuo pačiu prisideda prie mūsų valstybės garbingos, gražios reputacijos“, – sakė Seimo vicepirmininkė.

Užsienio reikalų ministras Kęstutis Budrys išreiškė dėkingumą Pasaulio Lietuvių Bendruomenei, Lietuvos savivaldybių asociacijai bei visiems garbės ambasadoriams ir savivaldybių atstovams. Jis pabrėžė, kad šiame renginyje mato didelę prasmę ir tai yra svarbaus proceso pradžia

„Ryšio stiprinimas negali būti vien tik *pro forma*, institucinis. Mes turime kuo daugiau įtraukti tikrų, realių žmonių, kurie jį ir užtikrintų. Netikiu – ir taip neturėtų būti, – kad viską padarys tik valstybės institucijos ar programos, ar dar koks nors naujai įkurtas skyrius. Viską, ką esame geriausio sukūrę ir padarę, pasiekėme todėl, kad įsitraukė visuomeninės organizacijos ar verslai, besiremiantys aktyviais, pokyčių norinčiais žmonėmis“, – sakė K. Budrys.

Užsienio reikalų ministras Kęstutis Budrys | Seimo kanceliarijos / Ūlos Liškevičiūtės nuotr.

Jis iškelė viziją, kad šis judėjimas turėtų išaugti į 300 garbės ambasadorių tinklą, kuris atstovautų visas 60 Lietuvos savivaldybių. Šis tinklas turėtų veikti kaip organizacija, kurioje nariai dalijasi gera patirtimi. Pasak ministro, toks tinklas būtų didelė atrama valstybei sprendžiant krizes, išlyginant „kreivus naratyvus“, pritraukiant investicijas į aktualius sektorius ir garsinant Lietuvos kultūrinius

pasiekimus.

„Kiekvienas jūsų užmegztas tarptautinis kontaktas, pritraukta investicija ar akademinė partnerystė tampa tiltais, per kuriuos pasaulio patirtis, inovacijos ir žinios pasiekia mūsų regionus“, – sveikindamas dalyvius pabrėžė ministras Kęstutis Budrys.

Kuriama nauja tradicija

Lietuvos savivaldybių asociacijos prezidentas, Plungės meras Audrius Klišonis pabrėžė, kad Lietuva nėra tik keli didieji miestai, ją sudaro visos 60 savivaldybių, kuriose gyvena savo kraštą mylintys žmonės. Anot jo, net ir išvykę dėl ekonominių priežasčių ar meilės, žmonės išlaiko didelę trauką savo gimtinei ir kiekvienas sugrįžęs žmogus ar šeima, atsinešdami savo patirtį, duoda regionui labai daug. Pasak mero, neužtenka džiaugtis garbės ambasadorių skyrimu, bet reikia ir padėti jiems.

„Plungės savivaldybė taip pat turi garbės ambasadorę, bet jeigu mes paliksim ją vieną – tas žmogus užges. Vien iš idėjos, be paskaitos, be palaikymo, be kontaktų vietoje mes tikrai negalėsime judėti ir veikti. Tad norisi pakviesti ir paprašyti savivaldybių ir diasporos atstovus turėti nuolatinių kontaktų“, – sakė LSA prezidentas.

Pirmasis Lietuvos savivaldybių garbės ambasadorių suvažiavimas | Seimo kanceliarijos / Ūlos Liškevičiūtės nuotr.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) pirmininkė Dalia Henke suvažiavime skaitė pranešimą, kuriame akcentavo diasporos vertę, būtinybę stiprinti regionus ir naują bendradarbiavimo su savivaldybėmis etapą, taip pat džiaugėsi, kad šiuo pirmuoju suvažiavimu „yra kuriama nauja tradicija“.

D. Henke atkreipė dėmesį, kad diaspora nėra problema ar iššūkis, kurį reikia spręsti, o „didžiulis potencialas Lietuvai“, kurį būtina efektyviai telkti šalies gerovei kurti.

„Todėl regiono garbės ambasadorių telkimas yra natūrali pasaulio lietuvių bendruomenės istorijos tąsa, kuriai galutinai „pribrendome“. Šis suvažiavimas atveria naują mūsų bendradarbiavimo etapą tarp Lietuvos regionų ir pasaulio lietuvių“, – sakė D. Henke.

Savivaldybių požiūris ir Anykščių krašto ledlaužis

Nijolė Guobienė, Zarasų rajono merė ir Lietuvos savivaldybių asociacijos (LSA) Ryšių su diaspora komiteto pirmininkė, suvažiavime moderavo antrąją diskusijų sesiją „Savivaldybių balsas pasaulyje: garbės ambasadorių misija užsienyje“.

N. Guobienė pabrėžė, kad garbės ambasadoriai ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės nariai padeda keisti požiūrį į tėvynę, o kelionės po pasaulį leidžia geriau įvertinti savo šalį. Ji pažymėjo, kad užsienio lietuvių ryšys su Lietuva dažniausiai palaikomas per jų gimtąją savivaldybę, kur glūdi jų šaknys ir prisiminimai.

Pasak N. Guobienės, suvažiavimas yra puiki proga išgirsti konkrečias patirtis: kaip pasirenkami ambasadoriai, kokie jiems keliami lūkesčiai ir kokią realią naudą jie sukuria savivaldybei bei jos bendruomenei.

Anykščių rajono meras Kęstutis Tubis pabrėžė, kad ši iniciatyva jo krašte turi gilią šaknį – Pasaulio anykštėnų bendrija sėkmingai veikia jau nuo 1992 metų. Įgyvendindamas idėją oficialiai kurti savivaldybės ambasadorių tinklą, meras susidūrė su dideliu pasipriešinimu ir teisiniais barjerais, nes valstybės institucijos tada teigė, kad ambasadorių gali turėti tik valstybė. Norėdamas įveikti šį „tunelinį mąstymą“, jis turėjo tapti „ledlaužiu“ ir tarybos sprendimuose pareigybės pavadinimą pakeisti į „Anykščių krašto ambasadorių“.

Anykščių rajono savivaldybės meras | Anos Vengrovskajos nuotr.

Pasak mero, projekto sėkmę lėmė tinkamai parinkta pirmojo ambasadoriaus asmenybė (juo 2016 m., oficialiai įteisinus šį institutą, tapo kraštotyrininkas, istorikas, leidėjas ir visuomenininkas, Ukrainos lietuvis Virginijus Strolia).

Alytaus mero patarėja Prapuolenytė-Leonavičienė pristatė projektą „Širdyje alytiškis“, kuriuo buvo telkiami pasaulio alytiškiai leidžiant naujienlaiškius ir rengiant susitikimus Vilniuje ir Londone. Ji pabrėžė, kad miestas ambasadorius renkasi organiškai pagal jų realų indėlį, o sugrįžę ir savivaldybės skyriams vadovaujantys profesionalai įrodo, kad sėkmę lemia ne greiti rezultatai, o nuoseklus dešimtmečio įdirbis.

Panevėžio merė Loreta Masiliūnienė pabrėžė, kad „Globalaus Panevėžio“ iniciatyva mieste sėkmingai plėtojama nuo 2015 m., o savivaldybė džiaugiasi aktyviais garbės ambasadoriais Ukrainoje ir Turkijoje. Merė išskyrė nuolatinio ryšio svarbą, ambasadorius kviečiant į specialius mero vakarus ir miesto šventes dalyvauti diskusijose su vietos verslo atstovais.

Koks yra geras garbės ambasadorius?

Panevėžio garbės ambasadorius Ukrainoje ir Lietuvos garbės konsulas Luhansko srityje Robertas Gabalas pabrėžė, kad nors Ukrainoje gyvena jau 27 metus, jis visą laiką jautėsi savo gimtojo miesto atstovas ir aktyviai dirba stiprindamas abiejų šalių ryšius. Gerą ambasadorių jis apibūdino kaip iniciatyvų asmenį, kuris nuoširdžiai domisi savo krašto žmonių gyvenimu, dirba su atvira širdimi ir pats rodo iniciatyvą bendraudamas su savivaldybės vadovais.

PLB Švietimo komisijos pirmininkė, Alytaus miesto garbės ambasadorė Alvija Černiauskaitė pasakojo, kad šį statusą priimti ją paskatino nenutrūkstamas asmeninis ryšys su gimtuoju miestu ir suvokimas, kad jos sukaupta patirtis gali būti vertinga tėvynei. Ji pabrėžė, kad net ir gyvendama svetur, niekada nenutraukė ryšių su Alytumi, kur gimė ir užaugo, o savivaldybės parodytas dėmesys bei kvietimas pasidalinti ekspertine nuomone jai suteikė prasmės ir reikalingumo jausmą.

Rietavo garbės ambasadorė Jungtinėje Karalystėje Neringa Ablingytė suvažiavimo metu išreiškė susižavėjimą kolegų pasiekimais, tačiau kartu pateikė kritiškų įžvalgų dėl per didelį lūkesčių ir reikalavimų, keliamų savivaldybių atstovams

užsienyje. Ji pabrėžė, kad ši veikla yra savanoriška ir nefinansuojama, todėl per aukšta kartelė gali atbaidyti potencialius kandidatus, o ambasadorius reikėtų rinktis ne pagal tai, kaip dažnai jie fiziškai grįžta į Lietuvą, bet pagal jų norą įsitraukti į šią veiklą ir idėjas: „Šiek tiek abejonių man sukėlė didelių reikalavimų kėlimas ambasadoriams [...] nepamirškime – tai yra vis dėlto savanoriška pozicija, mes nesame finansuojami.“

Pirmasis Lietuvos savivaldybių garbės ambasadorių suvažiavimas | Seimo kanceliarijos / Ūlos Liškevičiūtės nuotr.

Panevėžio miesto garbės ambasadorė Turkijoje Ieva Keskienė pabrėžė, kad ambasadoriaus veikla nebūtinai reikalauja nuolatinio fiziško grįžimo į Lietuvą ar renginių organizavimo joje, nes pagrindinė misija yra atstovauti savo kraštui gyvenamojoje šalyje. Ji dalijosi sėkmingo bendradarbiavimo pavyzdžiais, tokiais kaip šventų mišių lietuvių kalba organizavimas Turkijoje pasikviečiant kapelioną iš Panevėžio, Aukštaitijos kultūros sklaida per folkloro ansamblio „Raskila“ pasirodymus ir dalyvavimas Stambulo tulpių festivalyje naudojant lietuvišką simboliką. Garbės ambasadorė akcentavo savivaldybės kaip tarpininkės svarbą įgyvendinant įvairias iniciatyvas, verslo ryšius ar edukacines programas mišrioms šeimoms.

Šilutės garbės ambasadorė ir Švedijos lietuvių bendruomenės pirmininkė Rūta Gailiutė-Žičkienė papasakojo apie savo sėkmingą patirtį koordinuojant tarptautinius švietimo mainų projektus, pavyzdžiui, „Nordplus Junior“, kurie sujungė Švedijos ir Lietuvos (Palangos, Šiaulių, Klaipėdos bei Joniškio) ugdymo įstaigas. Ji akcentavo, kad užsienio lietuvių kaip tarpininko vaidmuo yra kritiškai svarbus siekiant įveikti kalbos barjerą bei kultūrinius skirtumus, mat tai suteikia Lietuvos pedagogams saugumo jausmą ir leidžia jiems lygiaverčiai dalyvauti

tarptautinėje patirtyje. Savivaldybėms R. Žičkienė patarė kurti kraštiečių kompetencijų duomenų bazes ir drąsiai kviesti diasporos atstovus nemokamai dalintis profesine patirtimi seminaruose ar projektuose, pabrėždama, kad išeiviai turi didžiulę, nostalgija grįstą motyvaciją padėti savo gimtajam kraštui.

Šilutės garbės ambasadorė ir Švedijos lietuvių bendruomenės pirmininkė Rūta Gailiutė-Žičkienė | Anos Vengrovskajos nuotr.

Šiaulių miesto vicemeras Justinas Švėgžda sakė, kad garbės ambasadoriai privalo tapti ne simboliniu įsipareigojimu, o realia investicija, todėl savivaldybėms geriau apskritai neturėti atstovo, nei dirbti su pasyviu asmeniu, kuris nesukuria vertės, bet reikalauja administracinių išteklių. J. Švėgžda akcentavo, kad sėkmę pritraukiant sugrįžtančius talentus lemia iniciatyvumas: vietoje tuščių šūkių išeivijai turi būti teikiama konkreti informacija apie pigesnę nekilnojamąją turtą, darbo rinkos galimybes ir infrastruktūrą šeimoms. Vicemero teigimu, savivaldybės neturi laukti, kol tautiečiai jas susiras patys, o privalo išlikti „alkanos“ ir drąsiai reklamuoti savo regionų privalumus tiesiogiai ten, kur buriiasi didžiausios lietuvių bendruomenės.

J. Caspersen pabrėžė, kad pirmasis suvažiavimas žymi iniciatyvos brandą, kai veikla iš nišinio Kultūros komisijos projekto išaugo į strateginę PLB valdybos kryptį, ir tai įvyko būtent tada, kai tam atėjo tinkamas laikas. Pasak J. Caspersen, savivaldybės turi tapti proaktyvios ir „pagaut tą paukštį, kuris įskrido“, nes diasporos atstovų „potencialas yra neišsemiamas [...] jo daug ir tokio galingo“, kad gali tapti esminiu varikliu regionų pokyčiams. Ji ragino savivaldybes matyti diasporą ne kaip abstrakciją, o kaip gyvą tinklą, kurio žinios ir ryšiai yra vertingasištekliai, laukiantis, kol bus tinkamai įgalintas.

Garbės ambasadorių tinklo plėtra

Trečioji suvažiavimo sesija „Garbės ambasadorių tinklo įgalinimas ir plėtra“, moderuojama URM Grįžimo į Lietuvą skyriaus vedėjo Tado Kubiliaus, buvo skirta aptarti vizijai, kaip šią iniciatyvą paversti nuoseklia valstybės strategija, nukreipta į regionų stiprinimą, talentų pritraukimą ir šalies ekonominį augimą.

Užsienio reikalų viceministras Taurimas Valys pabrėžė, kad diaspora yra prioritetinė grupė stiprinant Lietuvos ekonominį atsparumą ir saugumą, todėl valstybei yra kur kas tvariau fokusuotis į tautiečių susigrąžinimą bei jų potencialo įveiklinimą nei į nekvalifikuotos darbo jėgos įvežimą iš trečiųjų šalių. Pramonininkų konfederacijos prezidentas Antanas Zabulis išklė ambicingą tikslą iki 2035 m. aplenkti Suomiją pagal nominalų BVP, akcentuodamas, kad tam Lietuvai prireiks apie 160 000 aukštos pridėtinės vertės specialistų, o savivaldybės privalo atlikti savo „namų darbus“ – aiškiai įvardyti poreikius ir kurti komfortišką infrastruktūrą šeimoms, nes talentai šiandien gali dirbti iš bet kur.

Pirmasis Lietuvos savivaldybių garbės ambasadorių suvažiavimas | Anos Vengrovskajos nuotr.

Alytaus miesto garbės ambasadorė A. Černiauskaitė pasiūlė itin praktišką tinklo plėtros būdą – pasitelkti 250 visame pasaulyje veikiančių lituanistinių mokyklų. Jos teigimu, savivaldybėms viena iš idėjų galėtų būti per Mokytojų dieną oficialiai pagerbti iš jų krašto kilusius ir svetur dirbančius pedagogus, nes toks pripažinimas nereikalauja papildomų išlaidų, bet motyvuoja žmones tapti prestižiniais savo regiono atstovais ir padeda natūraliai įsilieti į profesionalų tinklus.

PLB valdybos narė pabrėžė, kad žinia apie tai, jog žmogus yra pastebėtas ir reikalingas savo miestui, tampa stipriausia paskata veikti: „Jeigu aš reikalingas, tai aš dėsiu visas pastangas, kad tas ryšys ir toliau stiprėtų.“

PLB Ekonominio bendradarbiavimo komisijos pirmininkė Jolita Mikšaitė papildė, kad įgalintas tinklas turi veikti abipusės naudos principu – į diasporos atstovus turi būti žiūrima kaip į lygiaverčius partnerius, o ne vien finansinius instrumentus, nes šiuolaikinis globalus lietuvis bendradarbiauja ne tik iš patriotizmo, bet ir

matydamas Lietuvą kaip inovatyvią vietą verslui bei investicijoms.

Vokietijoje gyvenanti Širvintų miesto garbės ambasadorė Daiva Zuehlke akcentavo, kad šis pirmas susitikimas yra istoriškai svarbus įvykis, suteikęs ambasadoriams bendrą veiklos viziją. Ji pažymėjo, kad anksčiau kiekvienas atstovas savo savivaldybėje veikdavo savarankiškai, o šis renginys leido suprasti bendrą tinklo galią ir „atvėrė akis“ naujoms iniciatyvoms.

Uždarydamas intensyviausią suvažiavimo dieną R. Žalnierius konstatavo, kad pirmasis renginys įrodė tokio formato poreikį ir taps ilgalaikės tradicijos pradžia.

[Birželio 5 d. diskusijų įrašą žiūrėkite čia.](#)

Birželio 6 d. garbės ambasadoriai vyko į susitikimus savo atstovaujamose savivaldybėse ir aplankė 2026 m. Lietuvos kultūros sostinę – Kėdainius. Ekskursiją į savo gimtąjį miestą organizavo Jungtinėse Amerikos Valstijose gyvenanti Kėdainių miesto garbės ambasadorė Vita Gailiūnaitė.

Suvažiavime dalyvavo apie 100 žmonių, tarp jų 25 savivaldybių atstovai ir

savivaldybių garbės ambasadoriai iš 15 valstybių – Australijos, Čekijos, Islandijos, Italijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinės Karalystės, Latvijos, Liuksemburgo, Norvegijos, Prancūzijos, Švedijos, Šveicarijos, Turkijos, Ukrainos ir Vokietijos.

Suvažiavimą organizavo Pasaulio Lietuvių Bendruomenė Lietuvos savivaldybių asociacija ir Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministerija, renginio remėjas – Lietuvių Fondas.

Projektas „Pasaulio Lietuva.“

Jei norėtumėte publikuoti straipsnį prašome nekeisti straipsnio pavadinimo, nurodyti informacijos šaltinį, autorių ir projekto pavadinimą.